

Inhoudsopgave

Visie	1
Redactioneel	1
Vriend voor het Leven	2
Medeleven	3
Wekelijkse bloemengroet	3
Bij de vieringen	4
Afscheid Pastoor Jaap van der Bie	4
Uitvaart: voorbereid of onvoorbereid?	5
In memoriam Bernard Tjia	6
Dank jullie wel	7
Nieuw AKM-lid stelt zich voor	7
Terugblik	7
Opbrengst collecten september 2012	8
Bouwen aan een vitale kerk	8
Jong volwassenen	8
Poëzie-avond	9
Wereldtafel	9
Gesprek op Zondag: wat mag een mensenleven kosten?	9
De zoektocht naar de onbekende vader	10
Kinderen vormen het hart van de geloofsgemeenschap	11
Adventproject en kinderkerstviering in het teken van dromen	14
Kinderkoor Spetters is helaas gestopt	14
Groeten uit Mumbai	14
Prof. dr. Rien de Jonge ontvangt oorkonde	16
Diaconale info vanuit De Bakkerij	16
Wake sluit Vredesweek af	18
Mensen gevraagd	18
Website Meer over de Bijbel uitgebreid	19
Wie zingt er mee	19
3 Oktober	19
Agenda	20

Visie

De oecumenische geloofsgemeenschap 'De Regenboog' voelt zich geïnspireerd door de Bijbel en wil in navolging van Jezus Christus een open huis zijn voor iedereen, jong en oud. In dit huis ontmoeten we elkaar en stellen we ons open voor anderen. We willen ons geloof beleven en belijden in oecumenische vieringen, in dienen en leren, in omzien naar elkaar.

In de oecumene zoeken we naar een bredere invulling van ons geloof, in eenheid én verscheidenheid. De veelkleurigheid van onze tradities en van onze persoonlijke geloofsbeleving vormt een bron van voortdurende verrijking, die ons in alle facetten van het leven bezielt. Daarin voelen we ons verbonden met mensen overal ter wereld en van alle tijden.

Met het vuur van ons geloof willen we ook mensen buiten de kerk, de wijk en de stad, in de wereld om ons heen, dichtbij en veraf, in woord en daad warmte bieden.

Redactioneel

Dit herfstnummer van het Bulletin is bijzonder dik. We openen met een artikel uit het blad Open Deur, waarin Huub Oosterhuis geïnterviewd wordt over zijn nieuwe vertaling van de psalmen. Ds. Inge Smidt kondigt de viering van Allerheiligen en Allerzielen en de adventsperiode aan. Ook schrijft zij waarom het belangrijk kan zijn van te voren één en ander over uw uitvaart vast te leggen. In het "In Memoriam" leest u een treffende herinnering aan Bernard Tjia, die op 20 september onverwachts overleed.

In dit Bulletin kunt u verder lezen hoe John Boon op zijn afscheidsviering terugkijkt en welke woorden Hendrik-Jan de Jong sprak tijdens het afscheid van pastoor Jaap van der Bie. Joke Langeveld, die tijdens de Regenboogzondag toetrad tot de AKM, stelt zich voor, en Anja Rijken en Peterhans van den Broek kondigen een aantal activiteiten aan. Namens Aad van der Lee, vertelt Pieter Tirion meer over de portretten die in de ontmoetingsruimte hangen. Na een interview met de leiding van de Kindernevendienst en een oproep voor het kinderkerstfeest, volgt de trieste mededeling dat het kinderkoor is opgeheven.

In "Groeten uit Mumbai" schrijft Reina Wessels enthousiast over het leven van haar en Fred in deze wereldstad. Maud Smits reikte ons het daar op volgende artikel aan, waarin staat dat Prof. Dr. Rien de Jonge vanwege zijn grote inzet is benoemd tot erelid van het Nederlands Bijbelgenootschap. De redactie feliciteert hem van harte met deze benoeming.

Tenslotte vindt u nog een aantal berichten van De Bakkerij en het NBG en een herinnering aan 3 oktober van Corine.

De redactie wenst u veel leesplezier en hoopt ook voor het kerstnummer op uw kopij te mogen rekenen.

De redactie

Gemeenschap zijn is elkaar vasthouden

Vriend voor het leven

Psalm 21 Zang en tegenzang

1.
Gods uitverkoren koning
toegejuicht in vervoering
goud getooid bij geschal van trompetten
overstelpend gezegend

je vroeg en Hij heeft gegeven
leven en lengte van dagen.

Hij zal jouw vijanden vinden
en weg van de aardbodem vagen.
Hij laat voor hen vuurovens bouwen,
ze vastbinden rug aan rug -
en dan de zweep erover.
Hun kinderen zal Hij verdelgen,
uitroeien de vrucht van hun zaad.

Koning, vertrouw deze god,
noem Hem Ik-zal-Allerhoogste.
Laat zijn koninkrijk komen.
Zing in psalmen Hem toe
dat nimmer wankelt zijn vriendschap.

2.
Ik lees en herlees dit lied.
Was dit de god onzer vadersen?
Mijn god is het niet meer.
Luister, mijn zoon en mijn dochter:
zing dit liedje niet verder,
leer het je kinderen niet.

Als er een god is?

Als er een god is,
is het een ander.

Een die niet komt verdelgen
die geen vuurovens stookt
maar zijn geliefden levend
uit de vlammen bevrijdt.

(•••)

Huub Oosterhuis
Uit: 150 psalmen vrij. Ten Have, 2012.

Bijna vijftig jaar schreef Huub Oosterhuis aan
zijn psalmbewerkingen. Ze zijn nu verschenen
in de bundel '150 psalmen vrij'. Renata
Barnard, theologe en redactielid van *Open
Deur*, sprak met Oosterhuis.

Waarom de keuze voor de psalmen?

Omdat ze onweerstaanbaar zijn. Herkenbaar,
vol afgrond en zevende hemel en recht voor

zijn raap. Ik denk dat je de mensen een dienst
be
wijst wanneer je hen met deze teksten
confronteert. Maar dat moet je wel zo doen dat
het herkenbaar is voor mensen van nu.
Mag je die oude joodse teksten zo doorgeven,
heb ik me afgevraagd. Ja, want dat zit ook in
de (liberale) joodse traditie. De grote
Jeruzalemse rabbijn David Flusser heeft mij
daarbij geïnspireerd. Hij verwijst naar wat hij
de 'beweging van de humane gevoeligheid'
noemt, ontstaan rond Jezus ben Sirach, een
rabbijn van rond 180 voor Christus. Dat leidt tot
een interpretatie van de boeken van Mozes
waarbij het gaat om universele liefde, om
gelijkwaardigheid, om een God die 'vriend voor
het leven' is, mijn vertaling van 'tot in
eeuwigheid duurt zijn genade'.

Keuzes

Die interpretatie is mijn uitgangspunt, maar dat
leidt ook tot vertaalproblemen. Ik denk aan
Psalm 90, een psalm vol woede van God,
tegenover de nietigheid van de mens. Maar is
woede hier de enig mogelijke vertaling? Het
Hebreeuwse woord gaat om felheid,
hartstocht, om totale liefde. Als je woede zo
vertaalt, krijgt de psalm een ander accent.
Psalm 21, nog zo'n moeilijke psalm. Daarin
beloofd God alle vijanden tot in het derde
geslacht uit te roeien. Dat is een beeld waar
mensen op stuk lopen. Hier, dacht ik, moet ik
maar vertalen wat er staat en benoemen dat ik
er zo niet mee verder kan.
Zo heb ik keuzes gemaakt in de vertalingen.
Dat vind je terug in het woordje *vrij* uit de titel.
Maar omdat ik ook hoop te staan in de oudste
Nederlandse traditie van psalm vertalen, staan
her en der pagina's uit mijn Statenbijbel
afgedrukt.

Eigenlijk zijn de psalmen een voortdurende
dialog met de Eeuwige. Dat herken ik zo! Ze
zijn twistgesprek en aanklacht, ze verwoorden
vertrouwen, vreugde, verdriet en twijfel. In
psalm 119 is er de innerlijke tweespalt, de
vraag hoe je moet leven volgens het woord
van de Eeuwige. Kijk naar deze wereld, wat
moet je als mens? En dan eindigt de psalm
met de woorden:

*Zoek uw knecht
die nog geen dag
geen uur kan
zonder U.*

Minder stellig

Veel psalmen heb ik heel vrij vertaald, andere
bijna letterlijk. De grote moeilijkheid was om de
beelden, de accenten te behouden. Dat is niet
altijd gelukt natuurlijk, maar het was wel de
inzet. Het moest minder stellig, want dat

foto Huub Oosterhuis

spreekt mensen van nu niet aan. Zo werd me door een ernstig zieke vriend een regel aangereikt. Hem las ik Psalm 23 voor, met de woorden *met jou naast me zal ik niet bang zijn*. 'Maar ik ben wel bang,' zei hij, 'dat zijn we allemaal.' Dat is zo, dacht ik, en toen werd het: *'Moet ik de afgrond in, de doodsvallei, ik zal bang zijn - ben jij naast mij ik zal niet doodgaan van angst.'*

Eén psalm staat er tweemaal in. 'Psalm 139 inspireerde me bij de geboorte van Trijntje tot de heel vrije bewerking *Ken je mij, wie ken je dan?* Het gaat immers om gekend worden in die psalm. Het is een van haar bekendste liedjes geworden en toen dacht ik, die moet er ook maar in.

Is het niet een heel mannelijke God in deze psalmen?

Nee, God is in mijn teksten vaak heel vrouwelijk, maar in de taal is God een hij. Daarom gebruik ik wel Hem en Hij. De Eeuwige noem ik *Ik zal of Ik zal zijn*, niet Heer. Ik heb in de loop der jaren de allergie van allerlei mensen voor het woord Heer gemerkt. Ik spreek God aan met Gij en Jij en soms gaat de psalm van het een over in het ander. Jij is directer dan Gij. De keuze hangt samen met de sfeer van de psalm, maar heeft ook met mijn stemming te maken. Je begint soms argeloos en dan huiver je toch.

Er staan enkele verwijzingen naar Jezus in deze psalmen; naar kruisiging en Pasen bijvoorbeeld. Het is mooi, maar het roept ook een aarzeling op. Eigen je je als christen de psalmen dan niet te veel toe,

zoals ons soms vanuit joodse kring verweten wordt?

Ik heb er diep over nagedacht, hoor, en gearzeld of het mocht. Maar Jezus was een jood, dankzij hem ben ik dat Oude Testament in gekropen. Dat is een en al messiasverwachting, tasten naar een figuur, alleen niet zo exclusief als wij Jezus in het christendom gemaakt hebben. Maar ik vond dat het hier mocht en ik heb het aan mijn leermeester rabbijn Aschkenazy kunnen vragen.

En wat zei hij?

Hij zei: 'Natuurlijk, habibi.' (habibi: lieve jongen – red)

Heeft al dat werken aan de psalmen invloed gehad op je geloofsleven?

Het is mijn geloofsleven. Ik kan niet zonder, geen dag, nog uur.

Bron: Oecumenisch maandblad
Open Deur, september 2012
www.open-deur.nl

Medeleven

Als u mensen kent, die eenzaam zijn, ziek, of om een andere reden misschien bezoek op prijs zouden stellen, wilt u dat dan doorgeven aan één van de pastores?
Dank u.

Wekelijkse bloemengroet

De bloemen in de kerkzaal zijn na de dienst bestemd voor een ieder die daarvoor in aanmerking komt, als blijk van belangstelling van onze geloofsgemeenschap.

Indien u ons op daarvoor in aanmerking komende mensen wilt attenderen kunt u hun naam & adres / verpleegadres opgeven bij:

Atie Segaar, Primuladuin 3
Telefoon: 521 00 42

Bij de vieringen

Zondag 4 november vieren we de gedachtenis van de overledenen. Het is de zondag, die volgt op Hervormingsdag, Allerheiligen en Allerzielen. Ook in de Regenboog zijn we dit jaar weer mensen kwijtgeraakt aan de dood. We ontsteken een kaars voor hen aan het licht van de Paaskaars, teken dat zij door God gevonden en welkom geheten zijn. Teken dat de dood het einde niet is. Misschien wel van dit leven hier, maar niet van de verbondenheid die mensen nog altijd met hen voelen, al zijn ze gestorven; niet van de liefde waar ze nog altijd hun plaats in hebben al is het nu anders; niet van Gods liefde die leven en dood overstijgt.

Zondag 2 december is de eerste zondag van de advent. We beginnen met het adventsproject, dat over 'dromen' gaat en we lezen de adventslezingen. Die zijn vaak nogal grimmig, alsof de herfststormen dreigend grijze wolkenluchten over ons heen jagen. Je denkt bij het horen van de teksten: komt dit goed? Dat is inderdaad de teneur van advent: je voelt de dreiging en de donkerheid. Maar tegelijk gaan er hier en daar lichten op: bij voorbeeld in dromen waar mensen aan vasthouden. Op deze eerste adventszondag zal er na de viering aan de Wereldtafel ook Gesprek op Zondag zijn (zie elders in dit Bulletin). In dit gesprek gaan we nadenken over een discussiepunt van de laatste tijd: de vraag wat een mensenleven mag kosten. Oftewel: wanneer zijn medische ingrepen (nog) verantwoord en wanneer niet meer. Ook deze vraag lijkt een hoop dreiging in zich te bergen, vooral voor de ouder wordende mens. Of kan er licht over opgaan wanneer serieus gepraat wordt over kwaliteit van leven, zorg voor elkaar, e.d.?

Ds. Inge Smidt

Afscheid Pastoor Jaap van der Bie

Op 14 oktober vond de afscheidsviering plaats van Jaap van der Bie. Hieronder staat de toespraak afgedrukt die Hendrik-Jan de Jong na de viering hield namens het bestuur van het Vicariaat. Daarna mocht Jaap de kerkzaal verlaten via een aantal feestbogen door de kinderen van de kindernevendienst gemaakt in de kleuren van de regenboog. In de ontmoetingsruimte volgden nog enkele toespraken en een gezellige receptie.

Beste Jaap,

Toen je bijna elf jaar geleden, in januari 2002, hier in de Merenwijk aan boord stapte van het schip van de oecumene, wist je wel dat je niet altijd door rustige wateren zou varen. Misschien is het maar goed dat je nog niet wist dat je binnen de kortste tijd zou moeten overspringen op een speedboot, die regelmatig van koers zou veranderen. Jou kennende zou je daar overigens niet voor teruggeschrokken zijn, maar wij vroegen ons onderweg wel eens af: hoe krijgt hij het voor elkaar om al die ballen in de lucht te houden...

Anderhalf jaar had je de tijd om aan het reilen en zeilen in de Regenboog – en aan je nieuwe protestante collega's – ten wennen. Je ging enthousiast aan de slag en merkte tot je verbazing dat je hier geen pastóór, maar pástor was – dat was inderdaad even wennen – maar je merkte ook dat je door die o minder niet minder serieus genomen werd. En toen kwam daar die speedboot, waar ik het net al over had, waarop je noodgedwongen moest overstappen. Vanaf dat moment – september 2003 - moest je het hier in de helft van de tijd zien te roeien en moesten wij je delen met de Willibrord in Oegstgeest. In 2005 kwam daar de parochie van Joannes de Doper in Katwijk bij. In 2009 werden de kaarten wéér anders geschud en werd je aangesteld als pastoor in Leiderdorp, Zoeterwoude-Rijndijk, Zoeterwoude én Stompwijk. Tegelijk bleef je nog voor een derde van de tijd aan de Merenwijk verbonden. Dat vereiste een strakke agendaplanning en het betekende dat je niet altijd overal bij kon zijn. Toch was je er wél steeds op cruciale momenten. En steeds weer

slaagde je erin om creatief om te gaan met nieuwe situaties, nieuwe eisen en nieuwe samenwerkingsverbanden.

Ondertussen werd er vanuit het bisdom het één en ander op je afgevuurd. Het dalende kerkbezoek, waarmee we helaas ook in de Merenwijk moeten leren leven, begon zijn tol te eisen. Nadat de commotie rond de notitie "De tent van God" was overgewaaid, kwam de clustervorming op ons af. De parochies van Leiden en omstreken moesten fuseren tot één cluster en jij hebt er heel wat energie in gestopt om de Regenboog een eigen plaats te geven binnen dat cluster in wording. Het was vaak een kwestie van wikken en wegen, van oplossingen vinden en uitleggen welke waarde de Regenboog kon hebben in het geheel. Uiteindelijk loopt het tóch weer anders dan we gedacht hadden, maar aan jouw inzet heeft dat in elk geval niet gelegen. En het is ook mede dankzij jouw inzet dat we de toekomst nu vol vertrouwen tegemoet zien.

Als je dit allemaal zo hoort, lijkt het wel of het de afgelopen jaren alleen maar afzien is geweest, maar dat is gelukkig maar één kant van het verhaal. Je hebt in die bijna elf jaar in de Regenboog niet alleen moeten schipperen, maar hebt ook krachtig aan het roer gestaan van ons schip van de oecumene. Je hebt aan de Regenboog jouw eigen kleur toegevoegd. Die kleur was de kleur van de traditie en van de symboliek. Dat betekende niet "terug naar vroeger", maar herontdekken wat het rijke verleden van de katholieke kerk ons te bieden heeft. Dat leidde soms tot discussie, maar bracht vooral ook een verrijking van de vieringen en een verdieping van onze geloofsbeleving.

In al die drukte had je – begrijpelijk – af en toe behoefte aan een time-out. Die vond je in je reizen naar Egypte, Turkije, Cyprus, Roemenië (en nu vergeet ik vast en zeker nog een paar landen). Stuk voor stuk landen met een oude christelijke traditie. Landen waar de 'roots' te vinden zijn van ons geloof. En daarom landen waar je niet alleen uit eigen interesse heenging, maar waarvandaan je ook inspiratie meebracht waarvan de Regenboog vervolgens weer kon profiteren. Jij zult ongetwijfeld blijven reizen en ook wij blijven in ons oecumenische bootje op reis. Maar vanaf nu reizen we niet meer samen op. Toch blijven we dezelfde koers varen en zullen we elkaar af en toe, ergens in een haven vast en zeker nog tegenkomen. Jaap, namens het vicariaat en iedereen in de Regenboog wens ik jou een behouden vaart toe!

Uitvaart: voorbereid of onvoorbereid?

Op bijeenkomsten van de bezoekgroep en op vergaderingen van predikanten van de PGL is het onderwerp van de (kerkelijke) uitvaart een aantal keren ter sprake gekomen. In beide vergaderingen leefde het gevoel dat dit iets was om leden van de geloofsgemeenschap, of van de wijken, onder ogen te brengen. Daarom iets hierover in dit Bulletin, ook al is het geen onderwerp dat gemakkelijk ter sprake komt. De laatste jaren zijn we er als pastores en als pastorale bezoekers tegen op gelopen dat mensen, die altijd trouw in de kerk kwamen, via Rhijnhof begraven werden en niet via bijvoorbeeld de Regenboog, omdat nabestaanden er geen idee van hadden dat de overledenen dat gewild zouden hebben of dat zo'n afscheid bij hen paste. Ook is het voorgekomen dat de hele uitvaart geregeld was door de uitvaartondernemer en vervolgens een voorganger gebeld werd of die op een bepaalde dag en vastgesteld uur aanwezig zou zijn. Het gevolg was dat predikanten soms 'nee' moesten zeggen, wat tegen de zorgvuldigheid waarmee we graag een uitvaart omringen, in gaat.

Het is goed te beseffen dat het niet vanzelfsprekend is dat anderen weten wat voor jou persoonlijk belangrijk is. Het is ook goed te beseffen dat anderen niet altijd weten hoe ze het voor jou/u vanzelfsprekende contact met een kerk moeten leggen.

Binnen de tijdsdruk die na een overlijden op de nabestaanden en op de uitvaartondernemers ligt om alles binnen een paar dagen te regelen, terwijl het hoofd er eigenlijk niet naar staat, gaat er dan wel eens iets mis.

Daarom kan het een goed idee zijn om je wensen rond een evt. uitvaart klaar te leggen op een plek die anderen bekend is en daar duidelijk in aan te geven wat voor uitvaart je zou willen: bij voorbeeld in de kerk (in dat

geval: in welke kerk), in de aula op de begraafplaats of elders, en of je in dat geval een meditatief moment wenst met een predikant, priester of iemand anders die werkzaam is in de kerk.

Als je een kerkelijke uitvaart zou willen,- met een dienst of viering of alleen een meditatief moment in een aula-, is het goed op te schrijven wie je eigen predikant of priester is en op welk telefoonnummer die te bereiken is. Voor nabestaanden is het erg fijn ook te weten of je wensen hebt ten aanzien van liederen, teksten, rituelen en Tafelviering. Ten slotte is het goed uitdrukkelijk te vermelden pas afspraken met de uitvaartondernemer te maken rond datum en tijd na overleg met de predikant/priester. Die kan dan aangeven wanneer hij/zij in staat is aanwezig te zijn en bovendien nagaan of de kerk beschikbaar is, als men daar een viering wil houden.

Het kan ook verstandig zijn naast het telefoonnummer van de plaatselijke pastor bij protestanten het nummer van een kerkelijk bureau (tel. 071-5764145, maandag t/m donderdag van 09.00 – 12.00 uur), het nummer van de Regenboog zelf (5212858) of het nummer van voorzitter of secretaris van de AKM te noemen zodat men bij afwezigheid van de pastor toch contact met de kerk kan leggen. Als u nadenkt over deze zaken, kan het zinvol zijn over uw wensen overleg te voeren met de beoogde voorganger, zodat ook die weet wat van hem/haar verwacht wordt in het uur van de dood. Pastores maken dat vaker mee en vinden zoiets echt niet vreemd.

Blijft over de vraag: waar leg je zo'n brief? Dat kan natuurlijk in het nachtkastje, of bij de uitvaartpolissen. Een andere mogelijkheid is deze brief toe te voegen aan het dossier van de uitvaartondernemer. Het kan zinvol zijn ook dat te communiceren met de voorganger.

Vooraf wanneer er geen partner (meer) is, kan zo'n voorbereiding van uw kant kinderen of andere nabestaanden enorm helpen. Ik hoop dat we geen van allen een dergelijke brief in de nabije toekomst nodig zullen hebben en dat we nog heel erg lang van elkaar zullen mogen genieten, maar voor het geval dat zijn wij als Regenboog en als andere kerken in ieder geval blij als we in verbondenheid en op een zorgvuldige manier afscheid van elkaar kunnen nemen als die tijd zou komen.

Ds. Inge Smidt

In memoriam Bernard Tjia

Op 20 september is Bernard Tjia heel plotseling overleden. Hij is 77 jaar geworden.

Op maandag 24 september was er de gedachtenisviering in de Regenboog. Daarin gingen zijn schoonzus Vera de Valk en John Boon voor.

Vera tekende Bernard als volgt:

Stil, is het eerste woord wat valt, wanneer het over Bernard gaat. Een stille en bescheiden man.

Een stille wat teruggetrokken man met zijn hart op de juiste plaats; nooit deed je tevergeefs een beroep op Bernard, "nee zeggen" kende hij niet. Altijd stond hij meteen klaar om te doen wat een ander van hem vroeg, zonder beperkingen. Hij bezat een grenzeloze beschikbaarheid. Misschien wel voorbij aan zijn eigen grenzen maar daar hoorde je hem niet over. Hij was er voor je wanneer je hem nodig had. Trouw, betrouwbaar, standvastig. Een man waar je op kon bouwen.

Zijn belangstelling ging vooral uit naar wetenschap en techniek, vandaar ook dat hij studeren, iets bereiken, belangrijk vond. Belangstelling had hij ook voor religie en geloof en waar hij kon zou hij zich daarvoor inzetten. Hij hield van klassieke muziek en van reizen. Wanneer je hem vroeg naar de reizen die hij, altijd samen met zijn vrouw, gemaakt heeft, kon hij daar heel interessant en uitgebreid over vertellen.

Op zo'n moment was er geen sprake van een stille man.

Zoon Ivo maakte ons deelgenoot van wie Bernard als vader was en neef Stefan liet ons iets zien van die andere kant van Bernard, iemand die bevlogen kon zijn en altijd betrokken.

In de Regenboog kenden we Bernard als een vaste bezoeker van de vieringen en als een betrokken AKM-lid die veel luisterde maar niet schroomde het woord te vragen als het er werkelijk toe deed.

Zijn plotselinge overlijden heeft velen geschokt en het zal onwennig zijn dat hij er niet meer is. Onze gedachten en ons meeleven gaan uit naar zijn vrouw Maria en hun zonen Guido en Ivo. Dat zij zich gedragen mogen weten in het geloof dat de Eeuwige nabij is in leven en sterven en Hij ons dragen zal.

John Boon

Dank jullie wel

9 september was dit jaar voor mij wel heel bijzonder, doordat het samenviel met mijn afscheid. Een volle kerkzaal met veel gasten uit Leiden maar ook vanuit mijn vorige gemeenten en vele familieleden en vrienden. In een

prachtig met bloemen versierde kerkzaal zong het koor, samengesteld uit het Regenboogkoor en Arco Baleno de sterren van de hemel onder leiding van gastdirigent Cor Ressler, met dit keer zoon Frank aan het orgel. Denise van Abswoude wist ons met haar harpspel te betoveren en Michiel Bots ontlokte aan de piano de mooiste klanken. Het was een feest voor mij en voor de overige aanwezigen. Na de viering de toespraak door Foort van Oosten als voorzitter van de Algemene Kerkenraad en even later door Ingrid Weitenberg als voorzitter van de Algemene Kerkelijke Merenwijkraad. Op humoristische en speelse wijze passeerde mijn verleden de revue. Een prachtig kado mocht ik van de geloofsgemeenschap ontvangen: een reis naar Barcelona, waarmee een lang gekoesterde wens in vervulling kan gaan. Ik voelde me overladen door alle goede en lieve woorden en gebaren en de vele attenties. Het was een prachtige dag. Heel veel dank aan jullie allemaal, met een bijzonder woord van dank aan allen die op welke wijze dan ook hun steentje hebben bijgedragen om deze dag voor mij zo feestelijk te laten verlopen. Het ga jullie goed en tot ziens in de Regenboog.

John Boon

Nieuw AKM-lid stelt zich voor

Op verzoek van de AKM zal ik proberen mij, voor zover U me nog niet kent, aan U voor te stellen.

Ik ben Joke Langeveld, geniet net van mijn pensioen, ben geboren in Dordrecht en woon sinds 1975 in de Merenwijk. Niet veel later ben ik mij gaan inzetten voor onze oecumenische geloofsgemeenschap. Het is voor de tweede keer, dat ik toetreed tot de AKM.

Daarnaast heb ik vele jaren genotuleerd. Wat ik vooral leuk vond en vind, is het bezig zijn met liturgie. Jaren lang heb ik samen met een paar andere leden van onze geloofsgemeenschap Taizé-vieringen voorbereid. De openheid naar elkaar daarbij, heb ik altijd als heel bijzonder ervaren. Het heeft mij gevoed en gesterkt in mijn geloof. En tot op de dag van vandaag, is de spiritualiteit van Taizé belangrijk voor mij. Verder houd ik mij binnen de Regenboog bezig met misschien wel mijn grootste hobby: Koken. Met veel plezier kook ik al 7 jaar samen met Maja, Edo, Corry, Wil, Frances en Melly iedere laatste vrijdag van de maand voor de leden van onze geloofsgemeenschap. De Regenboogdis is opgezet om elkaar op een andere manier te ontmoeten dan bij, bijvoorbeeld, een kopje koffie na de dienst. Samen eten is niet alleen leuk; je leert elkaar ook beter kennen en de betrokkenheid naar elkaar wordt groter. U merkt het al. Ik ben nog steeds heel enthousiast en ik hoop, dat U, als U nog nooit bent geweest, ook eens bij ons komt kijken. Jammer genoeg heb ik de laatste jaren door ziekte niet veel voor onze gemeenschap kunnen betekenen. Ik ben dan ook blij en dankbaar, dat ik mij nu na een zware operatie en een lange revalidatie opnieuw kan inzetten voor onze geloofsgemeenschap en mag toetreden tot de AKM.

Joke Langeveld

Terugblik

In de brochure **Terugblik** vindt u van elke activiteit uit het jubileumjaar een aantal foto's, een globale omschrijving van de activiteit en (voor zover beschikbaar) de teksten en verslagen van de Looddag en het symposium.

Een goede herinnering aan een feestelijk jubileumjaar en hebbing voor ieder die de memorabilia van de Regenboog verzamelt en koestert. Er zijn nog een beperkt aantal exemplaren over, die voor €7.- verkrijgbaar zijn bij John Boon (bedrag graag overmaken op bankrekening 1679699 tnv JFBoon).

Opbrengst collecten september 2012

Datum	1 ^e mandje	2 ^e mandje	Kinderneven- dienst	Bestemming 2 ^e mandje
2-sep	€ 102,91	€ 89,50	€ 10,10	Onderhoud Gebouwen RK
9-sep	€ 375,23	€ 314,05		Opbouw PGL onderhoud gebouwen
16-sep	€ 92,70	€ 103,35	€ 8,30	Pax Christi/IKV
23-sep	€ 107,05	€ 89,10	€ 2,40	JOP Jongerenzondag
30-sep	€ 117,87	€ 90,93	€ 8,00	Militaire Geestelijke Verzorging

De collecte in de herdenkingsdienst van Bernhard Tjia Hwie Liong heeft opgebracht:
Voor Stg Banneux, Bisdom Rotterdam € 506,51 en voor de Regenboog € 795,81

Bouwen aan een vitale kerk

Op zaterdag 29 september 2012 is er een tweede werkconferentie geweest in het kader van het vitaliseringproces van de Protestantse Gemeente Leiden (PGL). Dit proces is in gang gezet omdat zonder veranderingen de toekomst van de PGL er niet rooskleurig uitziet. Het aantal actieve leden daalt, de inkomsten blijven achter bij de uitgaven, predikanten die vertrekken kunnen niet vervangen worden, en kerkgebouwen verdwijnen. Tijdens de tweede werkconferentie hebben wijkgemeenten, bijzonder kerkenwerk, predikanten en kerkrentmeesters in korte presentaties vertelt wat hun toekomstvisie op de PGL is. Vanuit de Merenwijk werd ingebracht dat er binnen de PGL een grotere eenheid en samenwerking moet komen, maar dat er wel sprake moet zijn van veelkleurigheid. De Protestantse Kerk Nederland (PKN) is nu eenmaal een kerk waarin mensen met heel verschillende geloofsopvattingen samengaan. Oecumene moet één van de kleuren van de toekomstige PGL zijn. Oecumene zoals die vorm heeft gekregen in de Regenboog is vooral een geloofspraktijk, oecumene metterdaad, die wordt gekenmerkt door open staan en respect hebben voor anderen, zoeken, luisteren, nieuwsgierig, flexibel en creatief zijn. Die geloofspraktijk kan een vitaliserende kracht zijn in de PGL als het gaat om het met elkaar verbonden raken van nu nog aparte wijkgemeenten binnen de PGL, en om contact leggen met andere christelijke kerken, niet

kerkelijk gebonden gelovigen en niet-christelijke geloofstradities.

De presentaties leverden een bonte verzameling van visies op de toekomst op. Om er maar een paar te noemen: er is maar één kerkgebouw (de Hooglandse Kerk) waar we op zondag bij elkaar komen, in de wijken zijn 'steunpunten' (vanuit de Merenwijk werd gesproken over gewijde ruimtes, een soort kapellen), geen wijken meer, één kerkenraad, niet meer dan drie kerkenraden, één kerkenraad maar dan wel een soort deelraden, instellen van een vitaliseringsfonds om vernieuwende projecten uit te betalen, de Algemene Kerkenraad is sturend, de Algemene Kerkenraad is faciliterend. Dit is zo maar een greep uit de vele ideeën die op de inspirerende werkconferentie werden geopperd. Het bouwen aan een vitale PGL gaat door. De tweede werkconferentie heeft heel wat bouw materiaal geleverd.

Peterhans van den Broek

Jongvolwassenen

De jongvolwassenen komen bij elkaar op maandag 12 november in de pastoreskamer van de Regenboog. We gaan verkennen welke profeten ons boeien en waarom. Deze keer is de profeet Jona aan de beurt. Jonge volwassenen die zin hebben om eens te komen kijken, zijn van harte welkom. Stuur dan even een mail aan ds. Smidt:

ds.Smidt@gmail.com

Poëzie-avond

Op woensdag 14 november is de eerste Poëzie-avond van dit seizoen. Het thema is "Dichters over dichten".

Elke ambachtsman/vrouw denkt na over zijn/haar werk en hoe de gebruiker daarmee omgaat. Dichters verschillen daarin niet. Alleen houden zij zich bezig met taal die het geheim van de werkelijkheid probeert te onthullen. Hoe doen ze dat en hoe komen hun gedichten op ons, lezers, over?

Wij lezen daarover werk van o.a. Buddingh, Goddijn, Andreus, Campert, Komrij etc. Maar eerst lezen wij enkele verzen van de onlangs overleden Rutger Kopland.

Net als voorgaande jaren, zal Ds. Ronald da Costa deze avond weer leiden. We beginnen om 20.00 uur, in het Stiltecentrum

Minimum aantal deelnemers 6, maximum 12. Graag aanmelden vóór maandag 12 november via rijken.vandenberg@planet.nl of tel 521 66 06.

Anja Rijken

Wereldtafel

Op Regenboogzondag, afgelopen 7 oktober, is tijdens de viering de Wereldtafel ingewijd. Die nieuwe tafel staat er niet zo maar in de kerkzaal. Zij is uitdrukking van wat wezenlijk is in onze geloofsgemeenschap. Zij vormt een twee-eenheid met de Tafel van de Heer, waaraan we de maaltijd van de Heer vieren. De wereldtafel maakt onze verbondenheid met de wereld zichtbaar in het hart, de kerkzaal, van de Regenboog. Bij verbondenheid met de wereld moet niet alleen gedacht worden aan dienstbaarheid aan de wereld of diaconaat maar aan de onontkoombare werkelijkheid dat wij gelovigen zijn in deze wereld, dat ons

geloof in wisselwerking staat met alles wat er in de wereld gebeurt en ons als gelovigen aangaat. De Wereldtafel is de plek waar wij ons bezinnen op die wisselwerking.

Verschillende werkgroepen zullen geregeld op zondag na de dienst (aanvang 11.15 uur) aan de Wereldtafel onderwerpen aan de orde stellen die te maken hebben met geloof en maatschappij.

Het programma voor de komende maanden vindt u hieronder, en verder op de weekagenda en op de website van de Regenboog. Houdt het programma in de gaten want het kan steeds aangevuld worden met nieuwe onderwerpen.

28 oktober 2012. Spiritualiteit en vormen van gebed 1.

11 november 2012. Spiritualiteit en vormen van gebed 2.

2 december 2012. Wat mag een mensenleven kosten? (Gesprek op Zondag)

9 december 2012. Spiritualiteit en vormen van gebed 3.

13 januari 2013. Spiritualiteit en vormen van gebed 4.

20 januari 2013. Werkt ontwikkelingshulp? (MOV/ZWO/Diaconie)

De bedoeling is dat iedereen onderwerpen kan aandragen om te bespreken aan de Wereldtafel. Stuur een email naar wereldtafel@gmail.com, dan wordt gekeken of het onderwerp past en wanneer het in het programma kan worden opgenomen.

Als u op de hoogte wilt worden gehouden van het programma van de Wereldtafel kunt u zich aanmelden via de website van de Regenboog (www.deregenboogmerenwijk.nl)

Peterhans van den Broek

Gesprek op Zondag: Wat mag een mensenleven kosten?

Op zondag 2 december 2012 om 11.15 uur is er aan de Wereldtafel Gesprek op Zondag. Het onderwerp is: 'Wat is de waarde van een mensenleven?' De kosten van de gezondheidszorg groeien ons boven het hoofd. De zorgverzekeraars stellen voor bepaalde geneesmiddelen niet meer te vergoeden. Ze zijn te duur. De eerste reactie op de vraag wat een mensenleven mag kosten, is dat dat niet in geld is uit te drukken. Dat mag zo zijn, maar het aantal euro's dat we kunnen besteden aan

gezondheidszorg is beperkt. Daarom stelt de Raad voor de Volksgezondheid dat een jaar langer leven niet meer mag kosten dan € 80.000,-. We kunnen ons geld maar één keer uitgeven. We moeten dus keuzes maken, maar hoe doen we dat? Welke normen en waarden hanteren we daarbij? Is een keuze zonder nadelen wel mogelijk?

Peterhans van den Broek

De zoektocht naar de onbekende vader

Aad van der Lee heeft sinds zeer jonge leeftijd zijn vader niet meer gezien. Helaas is via zijn familie e.a. zo weinig betrouwbare informatie over zijn vader verkregen dat hij geen goed beeld heeft wie en hoe zijn vader eigenlijk was. Het vinden en vaststellen van zijn "roots" is ook bij hem steeds belangrijker gaan worden. Het heeft uiteraard te maken met de persoonlijkheid van Aad zelf. Om iets van zijn vader te kunnen begrijpen, is Aad al jaren geleden begonnen met het maken van een portret van zijn onbekende vader. Aad is beeldend kunstenaar, dus dit was een manier om het beeld in een schilderij vast te leggen. Tenslotte is het een kleurrijk portret geworden, zoals te zien is op de foto. Aan allerlei onderdelen

van het gezicht is te zien dat het geen vrolijke vader moet zijn geweest. Zoals bij de trieste neergeslagen ogen, de vorm van de mond.

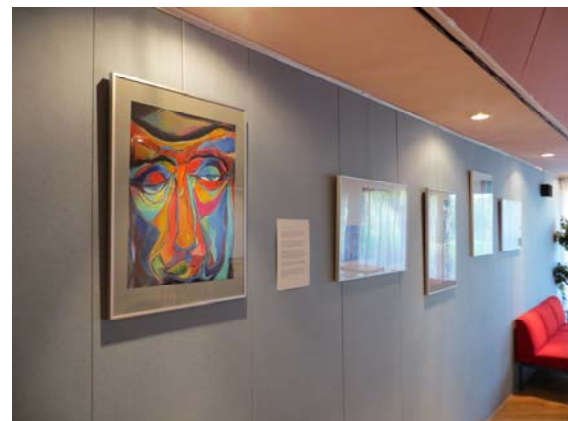
Het probleem met dat portret is dat je niet zeker weet of het de juiste karaktereigenschappen van de vader uitstraalt. Je zou meerdere portretten moeten hebben om na te gaan welke de meest waarschijnlijke karaktereigenschappen uitstraalt.

Veranderen van het portret is lastig, zo niet onmogelijk. Aad heeft daarom aan Pieter Tirion gevraagd of hij de kleuren van het basisportret m.b.v. de computer kon veranderen om daarmee andere eigenschappen te benadrukken. Dat resulteerde in vele tientallen verschillende portretten die veelal een eigen sfeer uitdrukken. Van zeer sombere (in grijs en zwart) tot veel vrolijker (licht en kleurrijk).

Echter de basis van het portret, het lijnenspel, blijft somber en enigszins clownesk. Die karaktertrek is bij geen enkel beeld weg te denken. Ook is er een diep religieus beeld in te zien: de neus en het voorhoofd vormen een soort kruis, een verbinding tussen verlangen en droefheid?

Behalve het zoeken naar het wezen van zijn vader geeft Aad tevens in het portret weer een aantal gevoelens van zichzelf. Aad houdt van expressieve zaken, muziek, dans, kleuren, clowns van het circus, maar ook religieuze. Het zijn vele soorten gevoelens die bij hem spelen. Het schilderen van het portret is een middel geweest om de leegte, het gemis van zijn vader, enigszins te verwerken. Hopelijk is dat voldoende gelukt. Het resultaat is vanaf heden in de ontmoetingsruimte te bekijken.

Pieter Tirion

Kinderen vormen het hart van de geloofsgemeenschap

Leiding vlnr: Bas Bots, Arianne Josemans, Karin van Dorsselaer.
Kinderen vlnr: Simone, Mariëlle, Elvira, Joost

Kinderen hebben altijd een belangrijke plaats gehad in onze Oecumenische Geloofsgemeenschap. Al snel na de oprichting van de Regenboog ontstond de Werkgroep Kindernevendienst. Deze werkgroep zorgt ervoor dat kinderen op een speelse wijze met Bijbelverhalen leren omgaan. De werkgroep bereidt ook de Kinderkerst voor. Met de Advent en in de Vastentijd wordt er vaak gewerkt met projecten. Het project wordt dan met een spel ingeleid in de zondagse viering. De meeste mensen dragen de projecten een warm hart toe, kijken en luisteren aandachtig en zingen mee met het projectlied. Er zijn ook mensen voor wie zo'n project in de viering niet hoeft. Ze realiseren zich dan niet dat zij met hun aandacht de kinderen het gevoel kunnen geven dat ze er in onze geloofsgemeenschap toe doen. De Kindernevendienst wordt geleid door enthousiaste vrijwilligers. Zij zijn naarstig op zoek naar nieuwe leden om alle activiteiten te kunnen blijven organiseren. Karin van

Dorsselaer, Bas Bots en Arianne Josemans gunnen ons graag een kijkje achter de schermen van de Kindernevendienst.

Karin van Dorsselaer: De Kindernevendienst bestaat al heel lang. Al onder pastor Jan van Well werd deze opgericht. Ouders hielpen al vaak in de crèche. Als hun kinderen naar de basisschool gingen, kwamen ze vaak de werkgroep Kindernevendienst versterken. Sommige ouders stappen later weer over naar een andere werkgroep, andere blijven heel lang de Kindernevendienst leiden. Zo doet Greta Hanenburg het al ruim 19 jaar; vroeger in haar kerk in Drachten en nu alweer vele jaren hier in Leiden. Zelf draai ik ook al bijna 20 jaar mee. Tegenwoordig hebben ouders het heel druk. Ze hebben soms het gevoel niet capabel te zijn om een van de groepen te leiden. Zij kunnen echter rekenen op een goede begeleiding van de werkgroep.

Arianne Josemans: Ik doe dit werk nog niet zo lang. Het is mijn tweede jaar. De werkgroep bestaat uit tien vaste leden. Er zijn nog een aantal oproepkrachten. Dat betekent dat je een keer in de drie/vier weken aan de beurt bent. Met de voorbereiding ben ik een paar uurtjes bezig.

Bas Bots: Ik ben ongeveer anderhalf jaar geleden bij de Kindernevendienst gekomen. Ik moest voor mijn school een maatschappelijke stage doen. Mijn moeder zat in deze werkgroep. Het werd mijn stageplaats en zo ben ik er in gerold. Ik vind het leuk om tijdens de viering iets actiefs te doen. Ik ga ook naar de jongerenvieringen.

Karin: Als er genoeg kinderen zijn, dan zijn er twee groepen. Eén met de kinderen tot en met groep vier, de andere met de kinderen vanaf groep 5. In groep vier mogen ze kiezen of ze naar de ene of de andere groep gaan. We volgen het leesrooster. De voorgangers vinden het prettig om van te voren te horen wat de leden van de werkgroep op zondag behandelen. "Kind op zondag" en "Bonnefooi" zijn twee bladen die geraadpleegd kunnen worden. Daar staan de verhalen voor de verschillende leeftijdsgroepen naverteld. Er is ook een uitgebreide pagina met achtergrondinformatie die de context van het verhaal en daarmee de lagen van het verhaal weergeeft. Dat hoeft je niet allemaal aan de kinderen te vertellen, maar het is voor jezelf heel verhelderend. Er staan suggesties in voor de werkvormen, zoals: vertellen, knutselen, en een spel doen naar aanleiding van het verhaal. En er staan ook tips in voor het voeren van een gesprek. Doordat je met een verhaal bezig bent en nadenkt over hoe vertel ik dat aan de kinderen, kom je dicht bij het verhaal te staan en neem je er zelf iets van mee.

Arianne: Het is heel wisselend met de groepen. De ene keer gaat het zoals je het van te voren hebt bedacht en de andere keer gaat het een heel andere kant op. Dat kan heel verrassend zijn. Ook komen de kinderen zelf met suggesties. Er is een jongetje dat het heel leuk vindt om een verhaal na te spelen. Dan lees ik het voor en dan zegt hij: "Mag ik het nog even naspelen?". Andere kinderen haken daar vaak bij aan. Dan zie je dat het verhaal bij de kinderen binnenkomt. Naast de Bijbelverhalen zijn er ook sleutelverhalen. Dat is een verhaal dat nauw bij de lezing aansluit. Kinderen willen graag wat doen. Ook al hebben ze maar enkele minuten om een paar strepen op het papier te zetten, dan willen ze dat doen. Als je alleen maar praat, hebben ze

het gevoel dat het niet af is. Zo kan het kind wat het gehoord heeft, ook weer verwerken.

Bas: Vandaag zou ik voor het eerst zelfstandig een groep leiden. Er waren wat minder kinderen. Dus hadden we één groep. Ik heb het verhaal verteld en dat sloot goed aan bij wat Karin had voorbereid. De kinderen vinden het wel leuk dat er een jongere de leiding heeft. Ik heb tot nu meestal meegedraaid met Barbara. Nu voel ik dat ik het zelf kan.

Karin: Met de grote feestdagen, Kerst en Pasen, zijn er projecten. Dan wordt er iets extra's gedaan in de kerk. We moeten dat wel in een beperkte tijd realiseren. Naast de projecten zijn we ook verantwoordelijk voor de organisatie van de Kinderkerstviering. Vroeger was er de Werkgroep Viering met Kinderen die meehielp. Die werkgroep bestaat niet meer. Voor de Kinderkerstviering zijn veel helpende handen nodig. Op de dag zelf moet van alles worden klaargezet en opgeruimd. De kinderen moeten iets lekkers krijgen tussendoor. Het repeteren moet ook worden begeleid. Omdat kinderen steeds minder tijd hebben, willen we de Kinderkerstviering organiseren zoals we dat met de Kinderscratchmusical hebben gedaan. Drie zaterdagmiddagen in december met de kinderen repeteren; dat is veel compacter dan we in het verleden deden. Aan de Scratchmusical deden zo'n 60 kinderen mee. We hopen zo ook meer kinderen van de scholen te trekken. De moeilijkheid is dat er feitelijk geen contact met de scholen is. Op de niet-christelijke scholen mogen we zelfs niets ophangen.

Arianne: Ik heb flyers uitgedeeld. Ze daadwerkelijk ouders in handen gegeven. Je probeert het wel.

Karin: Er zijn veel scholen die in naam nog katholiek of protestant zijn, maar waar er in het volle onderwijsprogramma voor geloof/religie weinig plaats is. Veel kinderen waarvan de ouders al lang weg zijn uit de kerk, hebben nog nooit een kerk van binnen gezien. Vroeger ging Jan van Well naar de scholen om verhalen te vertellen. Wij zouden dat wel willen, maar de scholen willen dat niet meer in hun programma opnemen.

Bas: Ik ben al van jongsaf aan met mijn ouders naar de kerk gegaan. Ik heb een goede basis meegekregen. Voor kinderen die dat niet hebben, is het veel moeilijker thuis te raken in het geloof.

Arienne: De weekendagenda's staan vol gepland met sport- en andere activiteiten.

Bas: Ik zie wel dat veel van mijn leeftijdgenoten God niet zo nodig hebben en niet in religie geïnteresseerd zijn.

Karin: God alleen maar aanspreken als het slecht met ons gaat, is een beperking. Wat mensen op die manier niet leren ervaren, maar wat ik kinderen wel wil leren ervaren in de kindernevendienst is, wat een enorme kracht dankbaarheid kan zijn. God heeft beloofd er voor ons mensen te zijn in vreugde en verdriet. Als je je dat realiseert, dan voel je die verbondenheid door je ervaringen heen. Als ik in de kindernevendienst met kinderen ga bidden, dan willen ze bidden voor hun oma die ziek is, etc. Het zijn altijd dingen die God even moet fiksen. Dan probeer ik daar altijd tegenover te stellen dat God ook heel blij is als het goed met ons gaat. Daar maken we dan een gebedje over. Daarna maak ik een rondje en dan komen de kinderen los. Dan voelen ze: dat mag ik ook met God delen.

Arienne: In de Kindernevendienst probeer ik te laten zien hoe geloven in het dagelijks leven een rol speelt. Bijvoorbeeld: de kinderen uitleggen over samen je brood delen. Dat komt terug in de Bijbelverhalen. In de wereld van mijn autootje, mijn step, is dat samen delen heel belangrijk.

Bas: Ik vind het fijn door bezig te zijn met de teksten, te ervaren dat God er is en dat Hij dicht bij me wil zijn. Ik ben ook lid van Youth United, waarin er door verschillende kerken samen activiteiten en vieringen voor jongeren van mijn leeftijdsgroep worden georganiseerd. Ik ben trouwens 16 jaar.

Karin: Ik ben 53 en Arienne 42. We hebben nu bij de kindernevendienst een opa en een oma. Joost Swen en Ella Veenstra. Joost zei: "Ik vind het heel leuk om te doen, maar eigenlijk is het wel een beetje zot dat in plaats van de generatie van de ouders, de generatie van de grootouders dit moet doen." Hij heeft daar natuurlijk een punt. Als ouder weet je wat er op een moment onder de kinderen speelt.

Karin: geeft ook de basiscatechese en ze heeft een tijd een jongerengroep geleid. Ze vertelt: "Een keer in de maand kwamen we een avond bijeen en aten we samen. We hebben wel eens een spel gedaan dat geloofs-verdiepend was. We hebben gepicknickt en toen scheppingsverhalen met elkaar gedeeld. Ik had er zelf een paar uit de verschillende

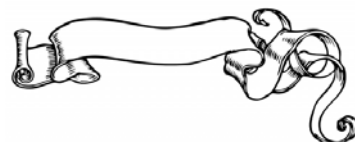
culturen bij me en de jongeren hadden ook zulke verhalen meegenomen. Die zijn we elkaar gaan vertellen. Je zit in de natuur dat is mooi. Dan ontdek je dat uit allerlei culturen van de Hottentotten tot de bosjesmannen en Indonesië toe overal scheppingsverhalen vandaan komen. Er loopt een rode draad door al die oude verhalen. Bepaalde aspecten van die verhalen sluiten aan bij de oergevoelens van mensen. Er is iemand of iets die ons tot leven heeft gewekt en die ons draagt. Dat oergevoel dat ontdek je als je die verhalen deelt.

We hebben ook een paar keer verhalen van de woestijnvaders behandeld. Dat zijn heel grappige verhalen. Twee broeders wonen in een gemeenschap aan de Nijl, ieder in een eigen kluis. Een van de broeders zegt tegen de ander: "We zijn al zo lang uit de wereld weg. Weet je wat de mensen daar doen. Ze maken ruzie. Ik wil dat eigenlijk ook eens!" "Hoe doe je dat dan, ruzie maken", vraagt de een. De ander antwoordt: "Ik heb hier een steen en dan zeg ik dat is mijn steen. En dan zeg jij, nee dat is mijn steen, geef hier". Ze leggen een steen in het midden. De een zegt: "Dat is mijn steen!" Nee, zegt de ander: "Die is van mij". Ach, zegt de een: "Als jij hem wilt hebben, dan vind ik dat goed". Het lukte hen niet ruzie te maken. We bespraken daarna in de groep. Waarom maak je ruzie? Waarom worden mensen in de gewone wereld boos? De monniken verbaasden zich daar over. Natuurlijk mag je wel eens boos worden, maar wat doe je verder met die woede. Een mooi verhaal met een goede link naar de realiteit van jongeren.

Bas: Het mooie van de Regenboog is dat ik me er geaccepteerd voel. Er is ruimte om op je eigen manier je grenzen te verkennen. Daarom voel ik me er thuis.

Wie zich na het lezen van dit interview geïnspireerd voelt om eens een kijkje te nemen bij de Werkgroep Kindernevendienst en uit te vinden of het iets voor hem of haar is, kan contact opnemen met Karin van Dorsselaer. Nieuwe mensen zijn meer dan welkom. Karin van Dorsselaer tel; 071-5124379; Karin@super-script.nl

Interview Frances Verhaar, Foto Edo Elstak

Adventproject en kinder-kerstviering in het teken van dromen

Kerstmis lijkt nog zo ver weg, maar in de kindernevendienstgroep zijn we al volop aan de slag gegaan om de feestelijke decembermaand voor te bereiden. Het thema waarmee we met de kinderen én met alle mensen in de kerk aan de slag willen gaan is: dromen.

Iedereen heeft wel van die mooie dromen, waarvan we denken "Maar dat kan nooit!" Of kan het wel?

Dromen komen niet uit, die maak je wáár!

Wat zou het mooi zijn als onze dromen allemaal uitkwamen. Maar zo gemakkelijk is het niet. In het adventproject ontdekken we aan de hand van vier profeten (de "waarmakers") dat je aan je dromen moet werken. Dromen zetten ons op het juiste spoor. Daarna begint het pas echt... Week na week brengen de waarmakers de kinderen dichterbij de kerstgedachte, waarin veel dromen blijken samen te komen.

Maar niet alleen de kinderen, want ook volwassenen dromen. Daarom komt er in de kerk een "dromenwand" waarop plaats is voor de dromen van iedereen in de kerk. Ook de kinderen zullen regelmatig iets op de dromenwand hangen. En wie weet welke dromen in de adventstijd allemaal waar worden...

Kinderkerstviering op 24 december: wie doet mee?

Ook de kinderkerstviering zal in het teken staan van dromen. De thema's van de advent-zondagen komen terug in een vrolijke kerstmusical, die de kern zal vormen van de viering. Meer nieuws hierover zal te vinden zijn in het volgende Bulletin. Op dit moment zijn we op zoek naar mensen die willen **meehelpen** bij de voorbereiding en uitwerking van het kinderkerstfeest. Want de kindernevendienstgroep kan het niet alleen.

We zoeken mensen die willen helpen met:

- * het maken van decors en attributen
- * het maken van kleding
- * het oefenen op zaterdagmiddag 8, 15 en 22 december (de exacte tijd wordt nog afgesproken)
- * voorbereiding en opruimen op 24 december

En natuurlijk nodigen we alle kinderen van harte uit om mee te komen doen. Je kunt meezingen, een rol spelen of meespelen op je muziekinstrument. We gaan oefenen op

zaterdagmiddag 8, 15 en 22 december (tijd wordt nog bekendgemaakt).

Wie mee wil doen, kan zich aanmelden bij: Karin van Dorsselaer, mail: karin@super-script.nl of telefoon: 071 5124 379.

Kinderkoor Spetters helaas gestopt

Een droevige mededeling over kinderkoor Spetters, dat de afgelopen jaren ongeveer eens per zes weken de vieringen heeft opgeluisterd. Na de vakantie bleek het aantal kinderen dat wilde meezingen zodanig geslonken, dat het koor te klein was geworden om nog met plezier te zingen. Ook een actie om meer leden te trekken, mocht niet baten. Daarom is in overleg met dirigente Jitske Smit besloten het koor (hopelijk tijdelijk) stop te zetten.

Wie weet zijn er in de toekomst wel weer meer kinderen die willen meezingen. Dan kan het koor weer van start gaan...

Valt er dan voortaan voor kinderen niets meer te zingen in De Regenboog? Natuurlijk wel! In december gaan we hard werken aan een inspirerende kinder-kerstviering (zie het artikel elders in dit bulletin). Alle kinderen van De Regenboog én hun vriendinnen en vrienden zijn van harte uitgenodigd om hieraan mee te komen doen. Verder zijn er plannen om meer projectmatig muzikaal aan de slag te gaan met de kinderen.

Karin van Dorsselaer

Groeten uit Mumbai

Drie maanden geleden hebben we de Merenwijk verruild voor Mumbai. Heet is het hier. En vochtig! Ik zal blij zijn als de moesson voorbij is, want de strijd tegen schimmel op leren schoenen en tassen is een ongelijke. Het is nog wel wennen aan de hectiek van deze miljoenenstad; zoveel geluiden, zoveel kleuren en geuren, maar vooral zo ontzettend veel mensen. Het verkeer loopt regelmatig vast. Auto's, scooters, vrachtwagens, bussen, taxi's... alles toetert, overal en altijd. Waarschuwen heet dat. Het staat zelfs op de vrachtwagens: '*Horn o.k. please*'. Onze eerste chauffeur deed het ook; die had zijn hand bijna altijd op de claxon. We hebben inmiddels een nieuwe chauffeur omdat de eerste geen woord Engels verstond en dat leidde steeds tot (soms komische) misverstanden.

Reina Wessels-ten-Bruggenkate

Fred heeft het trouwens druk: hij is intensief betrokken bij diverse projecten – nieuw te bouwen fabrieken van Unilever - in China, Amerika, Turkije en Zuid-Afrika. Hij was onlangs 12 dagen in Zuid-Afrika en binnenkort moet hij naar China. Ik blijf in Mumbai. Ik moet de honden op het strand eten en water brengen en op zoek gaan naar zinvolle bezigheden. Inmiddels heb ik gelukkig wel al een kleine vriendenkring opgebouwd.

We wonen in Juhu, een aangenaam, groen stadsdeel van Mumbai, op zo'n tweehonderd meter afstand van het strand. Daar gebeurt altijd wel wat. In het weekeinde wordt er fanatiek cricket gespeeld, maïskolven en suikerspinnen verkocht, stiekem nader kennisgemaakt door verliefde stelletjes (want in het openbaar genegenheid tonen is ongepast) en pootje gebaad. Maar dan wel altijd volledig gekleed!

Kortgeleden hadden we de zeer imponerende afsluiting van het Ganesh-festival. Ganesh is de Hindoe-god met het olifantenhoofd. De Ganesh-beelden die de mensen 10 dagen eerder in huis hadden gehaald - en die al die tijd continu werden vertroeteld als menselijke gasten - werden naar zee gedragen en daar in de golven getild. Er waren beelden bij van wel tien meter hoog. Die de mensen thuis hadden waren natuurlijk veel kleiner.

We hoefden maar op ons terras te gaan staan om te genieten van de voorbijtrekkende stoeten. Dat ging gepaard met keiharde muziek, veel zware trommels, fluiten en orgeltjes, vuur, wierook en een soort verpoeder dat omhoog werd gegooid, en dansende mensen... sommigen volledig in trance. Het was zo heftig dat onze klok van de muur viel.

Eenmaal op het stampvolle strand beland werden de beelden nog een tijdje aanbeden en bewierookt, waarna de mensen hun beeld in

de zee lieten verdwijnen. Daar moet het uit natuurlijke materialen opgebouwde beeld vanzelf oplossen in het zeewater. Soms best eng om te zien, want het beeld mag niet terugkomen ('dat brengt ongeluk') en daarom gaan de mensen soms verder de zee in dan verstandig is. Het schijnt dat er soms mensen verdrinken, want veel mensen kunnen niet zwemmen.'

Je houdt je hart vast. Zoals een tijdje geleden toen de Hindoe gelovigen van India het feest vierden van de geboorte van Krishna. Op straat bouwen opgeschoten jongens elk jaar menselijke piramides van soms wel negen lagen. De bovenste jongen moet dan een pot kapotslaan die hoog boven de weg tussen twee gebouwen is opgehangen. Ook daar gebeuren soms ernstige ongelukken bij.

Bijna 22 miljoen inwoners telt Mumbai en er komen er steeds meer bij. Het merendeel van de bevolking woont in sloppenwijken. Zestig procent heb ik horen zeggen. Maar er zijn ook bizar rijken. In onze wijk wonen een paar Bollywoodsterren, in onvoorstelbare rijkdom. Er schijnt een huis te zijn waar de fans de hele dag rondhangen om een glimp van de filmster op te vangen. Een maal per dag - maar niemand weet wanneer dat die dag zal zijn - verschijnt hij op zijn balkon en zwaait naar zijn bewonderaars. Ik sta trouwens ook regelmatig op ons terras, maar zwaaien doe ik alleen naar de oude tuinman.

We hebben de eerste verdieping van een groot huis tot onze beschikking met een heerlijk royaal, overdekt terras. We zijn ontzettend blij dat we dit huis – onze enige keuze – hebben kunnen bemachtigen. Om ons heen bomen met eekhoorns, direct contact met het leven op straat en elke vrijdag een etentje in onze tuin-met-bar, samen met de overige bewoners.

Eten bereiden is een hele klus, vind ik. Veel mensen zijn vegetariër; hindoes eten geen rundvlees, moslims weigeren varkensvlees, dus vlees is niet erg gewild. Wat wel te koop is, moet vele malen worden gewassen. Sinds ik een keer een voedselinfectie heb gehad hebben we een kokkin die drie keer per week komt koken. Ze wast het eten uitvoerig voor het op het vuur gaat. Niet onder de kraan, want dat water is onbetrouwbaar, maar in water uit een grote container die ik twee keer per week bestel. Overigens: het zou me worden kwalijk genomen als ik geen personeel zou aannemen. Ze is een van de pakweg acht personeelsleden die hun werk vinden in dit enorme huis. Zo is er ook een schoonmaker die drie keer per week ons appartement onder

handen neemt, een oude man die de tuin doet, een bewaker die we vaak slapend aantreffen, een vrouw die ik alleen rommel zie opruimen en nog wat gepensioneerde figuren. Het onderhouden van oudere personeelsleden is ook een vorm van liefdadigheid. Van de vaste personeelsleden wonen er drie achter de parkeergelegenheid van ons huis, in een schamel onderkomen, waarvan een stel met twee al grote kinderen. Dat gezin heeft één kamer! Buiten is een douche in een schuurtje die door iedereen wordt gebruikt. En toch zien die mensen er schoon en goed verzorgd uit.

Het is nog steeds schokkend als bedelaars en misvormden zich aan je autoraampje vastzuigen en klagend en vragend blijven meelopen tot het licht op groen springt. Soms geef ik geld, soms niet, maar in beide gevallen voel ik me ongemakkelijk. Het is moeilijk om onderscheid te maken tussen de georganiseerde bedelaars die het bedelen als hun beroep zien en de mensen – de gehandicapten en bejaarden - die echt niet anders kunnen dan bedelen.

Het is soms lastig om te vinden wat je zoekt, vanwege onbekende verpakkingen en namen, maar in principe is alles verkrijgbaar. Er zijn in Mumbai chiquere en veel grotere winkelcentra dan ik ooit in Nederland heb gezien. De dagelijkse boodschappen doe ik in onze volgepropte buurtwinkels; sommige zijn niet groter dan een inloopkast. In het begin was er niemand die groette of gedag zei. Ik houd dat zelf overigens stug vol en het grappige is dat de meeste winkeliers mijn gewoonte nu overnemen.

En dan zijn er de vreemde situaties. Een dag na een bruiloft die vanuit ons huis werd gevierd, werd ons huis 'overvallen' door zes personen die geld kwamen vragen omdat ze aan de bloemen aan onze poort hadden gezien dat er feest was geweest. Ze hadden de bewaker (een schriel mannetje) gewoon opzij gezet. Volgens onze kokkin waren het 'geen mannen/geen vrouwen.' Het is me nog niet duidelijk of het travestieten zijn of eunuchs.

Ze vragen geld, veel geld, en als je dat niet geeft, vervloeken ze je. Niet een keer maar een hele tirade van verwensingen. Onze huisbazin heeft ze daarom toch maar geld gegeven, 'om er vanaf te zijn.' Niemand wil het risico nemen...

Groetend uit Mumbai,

Reina Wessels-ten Bruggenkate

Prof. dr. Rien de Jonge ontvangt oorkonde

Tijdens een feestelijke lunch op woensdag 12 september j.l. overhandigde de voorzitter van het Nederlands Bijbelgenootschap (NBG), dr. Henk van de Graaf, de oorkonde tot Lid van Verdienste aan prof. dr. Rien de Jonge. Precies vijftig jaar eerder werd prof. De Jonge voor het eerst gevraagd deel te nemen aan een NBG-project.

De ledenraad van het NBG heeft tot dit erelidmaatschap voor prof. de Jonge besloten wegens zoveel jaren van betrokkenheid als nieuwtestamenticus bij het bijbelvertaalwerk van het NBG. Hij was lid van verschillende commissies, zowel in Nederland als wereldwijd voor de United Bible Societies. Hij adviseerde bij diverse vertaalprojecten, en verzorgde lezingen en interviews over het vertaalwerk. En met stelligheid kan gezegd worden dat zijn adviezen hebben bijgedragen aan de kwaliteit van veel uitgaven en vertalingen zoals Licht (de even opmerkelijke als succesvolle uitgave van het Johannes-evangelie in eenvoudig Nederlands uit 1964), de Groot Nieuws Bijbel en de Nieuwe Bijbelvertaling. En ook nu nog, op 86-jarige leeftijd, blijft hij betrokken: hij adviseert de vertalers van de Bijbel in Gewone Taal (die in 2014 zal verschijnen) bij de vertaling van moeilijke boeken als Romeinen en Hebreëën.

Overgenomen uit:

Digitale Nieuwsbrief – september 2012
van het Nederlands Bijbelgenootschap

Diaconale info vanuit De Bakkerij

Nieuwe conciërge in De Bakkerij

Per 1 augustus 2012 is Jan van Houwelingen aangesteld als nieuwe conciërge van De Bakkerij. Ruim 38 jaar stond hij in een fotozaak, toen daar door de verslechterende economische situatie een eind aan kwam. Via een gouden tip kwam hij in contact met De Bakkerij. Het conciërgewerk trok hem aan en nu hij er sinds kort werkt leert hij De Bakkerij van binnenuit kennen. 'Het werk is leuker dan in de winkel en geen dag is hetzelfde. Het gebouw openen, koffie zetten, zalen in orde maken, invallen aan de balie, schoonmaken, verven en opknappen, ramen sluiten, lichten uitdoen, klusjes,...eigenlijk ben ik een duvelstoejager!' Jan van Houwelingen is 58 jaar en woont met zijn vrouw en dochter in Oegstgeest. Zijn drie zonen zijn het huis al uit.

Een opvanghuis voor de DFA

Binnenkort gaat het eerste opvanghuis van de Diaconie Franstalige Afrikanen Leiden e.o. (DFA) open. Het huis heeft de naam Mikaaazi ya Imani gekregen, Swahili voor: Huis van herwonnen geloof en vertrouwen. Het is een plek waar mensen een gastvrij onthaal vinden, even op adem kunnen komen en het geloof en vertrouwen in zichzelf en hun medemens kunnen hervinden. Na uitvoerig overleg is Woningbouwcorporatie De Sleutels bereid gevonden de woning tegen een diaconale prijs te verhuren. Vier cliënten kunnen er tijdelijk onderdak vinden. Daarnaast zal een vrijwillige medewerker van de DFA zijn vaste intrek nemen in het pand, met het oog op de opvang van de gasten, het dagelijks beheer en de goede contacten met de omwonenden. U hoort er meer over.

Diaconaal weekend

Tijdens het Diaconaal Weekend op 10 en 11 november 2012 wordt tijdens de zondagsvieringen in protestantse en rooms-katholieke kerken in Leiden aandacht besteed aan de Diaconie Franstalige Afrikanen. Speciaal aan de opening van het opvanghuis Mikaaazi ya Imani. Kerkgangers kunnen in een Afrikaanse taal, het Swahili of Lingala, een welkomstkaartje sturen aan de nieuwe bewoners. In de kindernevendiensten wordt aan de kinderen gevraagd om een tekening of schilderij te maken ter opfleuring van Imani.

Uitbreiding Casa Diaconala begonnen

Eind juli is begonnen met de bouw van de nieuwe vleugel van het bejaardenhuis Casa Diaconala in Targu Mures in Roemenië. Een deel van de tuin van het ernaast gelegen kinderkuis Lidiahome werd uitgegraven voor de fundering. Met de winter in aantocht, waarin het wel 20 graden kan vriezen, wordt er nu hard gewerkt om een en ander klaar te maken. Het is de bedoeling dat het huis straks plaats biedt aan 65 bejaarden en dat het daarmee verder kan zonder structurele financiële steun vanuit het buitenland. De Leidse Stichting De Carolusgulden droeg € 100.000 bij voor de verbouwing.

M25 Leiden zoekt jongens

(sorry dames, volgende keer mogen jullie weer meedoen)

Ben jij een jongen tussen de 12 en 18 jaar en heb je zin om mee te doen aan een workshop koken?

Of: kent u een jongen tussen de 12 en 18 jaar en heeft hij zin om mee te doen aan een workshop koken?

Of: ben jij een jongen tussen de 12 en 18 jaar en zoek je een plek voor je maatschappelijke stage?

Of: kent u een jongen tussen de 12 en 18 jaar en zoekt hij een plek voor zijn maatschappelijke stage?

Dan is de kookworkshop speciaal voor mannen misschien wat voor jou/hem. De kookworkshop is bedoeld ter emancipatie van mannen uit de Leidse Slaaghwijk. Het valt namelijk niet mee om voor jezelf te koken en dan nog gezond ook! Om een gevarieerde samenstelling van de groep te krijgen, vullen we deze aan met M25-jongens.

De workshop wordt georganiseerd in en ism met het Gezinscentrum Slaaghwijk in Leiden (in de Merenwijk), op vrijdag 9 november van 16:30 tot 19:30. Er wordt samen gekookt olv een ervaren kok en tips gegeven over gezond eten. En wat er gemaakt wordt, wordt natuurlijk samen opgegeten.

Interesse? Neem dan contact op met: Jeroen Ernst (Projectmedewerker Diaconaal Centrum De Bakkerij / M25 Leiden)
e-mail: info@m25leiden.nl
telefoon: 071 – 5144965
www.m25leiden.nl

Geheim nog steeds te koop

Het kleurige hardcover stripalbum 'Het geheim van De Bakkerij' is nog steeds voor jong en oud te koop voor € 12,- in De Bakkerij. U steunt daarmee het werk van de diaconieën. De strip is ook gratis te downloaden voor E-book versie in PDF-formaat voor laptop, smartphone of computertablet via www.m25leiden.nl

Grootouder (m/v) gezocht

Elie (6 jaar, groep 3) en Ryhan (1,5 jaar) uit Leiden ZW zijn op zoek naar een lieve opa en/of oma om één keer per week iets leuks mee te doen (speeltuin, kinderboerderij, enz.). Informatie bij Tamara Breton, Diaconie Franstalige Afrikanen in De Bakkerij. Tel. 071 – 5144965 of tamarabreton@debakkerijleiden.nl

Multicultikoken

De volgende Multicultikookclub, voor vrouwen én mannen, is op vrijdag 30 november 2012 in het gebouw van Narcis, Driftstraat 77 te Leiden. Wie mee wil eten is welkom tussen 18.30 en 19.00 uur.

Een 3-gangenmenu kost niet meer dan € 10 per persoon. Opgeven vóór 20 november via: 071multicultikoken@hotmail.nl

Taalpraktijkcoach gezocht

Vluchtelingenwerk Zuid-Holland Noord (locatie Leiden) is dringend op zoek naar een taalpraktijkcoach. Als taalpraktijkcoach begeleidt u inburgeraars bij het leren kennen van de Nederlandse samenleving, het uitbreiden van hun persoonlijk netwerk, het vinden van vrijwilligerswerk of bij een andere vorm van deelname aan de maatschappij. Verder oefent u met hen de Nederlandse taal. Informatie bij Els de Kraker van Vluchtelingenwerk, tel. 071 – 5133080 of edekraker@vwzhn.nl

Wake sluit Vredesweek af

Een uur stilstaan bij de vrede
Een uur delen wat ons zorgen baart
Een uur bidden om respect en begrip
Een uur opstaan voor de zwakkeren
Een uur teken van verzoening zijn
Een uur samen voor de ander staan.

Bericht op Teletekst van 21.9.'12
"Totale I Phone gekte in Oberhausen".
Bij de Apple-store in Oberhausen heeft een stormloop plaatsgevonden op de nieuwe I Phone. Er zouden ook veel Nederlanders in de rij hebben gestaan. De verkoop van deze elektronica stijgt jaarlijks, ondanks de crisis

Het motto van de vredeswake georganiseerd door de werkgroepen ZWO/MOV Leiden op het stadhuisplein op diezelfde dag luidde: "Wat mag jouw mobieltje kosten?" Deze vraag vormde de grondstof voor het nadenken over de talloze slachtoffers van de wereldwijde jacht op grondstoffen. De wake in Leiden richtte zich met name op Congo. Milities in Oost-Congo betalen hun

wapens met de opbrengst van grondstoffen in een land dat rijk is aan mineralen. Een commissie van de Verenigde Naties gaf in 2001 al aan dat de oorlog, het onrecht en het wanbestuur in Congo draaien om de bodemschatten van het land. Congo heeft een ruime voorraad aan tin, wolfram, kobalt en coltan. Stuk voor stuk belangrijke delfstoffen voor mobiele telefoons, computers en laptops. Door de jacht op grondstoffen in Congo zijn honderduizenden mensen verdreven van hun land, talloze levens verminkt. 40.000 mensen verkracht en 54.000 mensen gedood.

Als we de kinderen van nu en van de toekomst een bewoonbare wereld willen nalaten, spannen we ons dan voldoende in om die ook te realiseren?

Gaan we wel verantwoordelijk om met onze grondstoffen en onze aarde? Grondstoffen zijn niet onuitputtelijk. Op een vervuilde aarde kunnen we niet leven. We zijn verantwoordelijk voor met wie we handel drijven.

Een stille wake op een vrijdagmiddag op het stadhuisplein. De indringende klanken van de trom van Mandiaye droegen ons protest verder.

Frances Verhaar

Mensen gevraagd

Mensen gevraagd om de vrede te leren waar geweld door de eeuwen model heeft gestaan. Mensen gevraagd die de wegen markeren waarop alles wat leven geeft verder kan gaan.

Mensen gevraagd om hun nek uit te steken voor een andere tijd en een nieuwe moraal. Mensen om ijzer met handen te breken ook al lijkt het ondoenlijk en paradoxaal.

Mensen gevraagd om hun stem te verheffen verontrust door een wapen dat niemand ontziet. Mensen die helder de waarheid beseffen dat wie mikt op de ander zichzelf ook beschiet.

Mensen gevraagd die in naam van de vrede voor behoud van de aarde en al wat daar leeft wapens het liefst tot een ploeg willen smeden
Mensen gevraagd. Er worden mensen gevraagd!

(Naar Coert Poort)

Website Meer over de Bijbel uitgebreid

In het voorjaar van 2012 lanceerde het Nederlands Bijbelgenootschap de website www.meeroverdebijbel.nl. Daar kunt u aan de hand van elf bekende personen uit de Bijbel een ontdekkingsstocht door de Bijbel maken. De website is in oktober uitgebreid met een interessante cursus over de psalmen.

Aan de hand van zeven psalmen (1, 13, 51, 84, 139, 146 en 150) komen diverse onderwerpen aan de orde: de historische context, de meditatieve omgang, de poëzie, de muziek. En of u nu bent opgegroeid met de psalmen of dat u er nog maar weinig van weet, de cursus heeft voor iedereen iets te bieden!

Op de website zijn niet alleen teksten te vinden. Beeld, geluid en film zorgen voor extra verdieping. Bij elk hoofdstuk staan vragen waarmee u uw kennis kunt testen. Het is de bedoeling dat de website mensen ertoe aanzet zich (opnieuw) te bezinnen op de betekenis van de psalmen.

Gebruikers van de website moeten zich eenmalig gratis registreren.

Nederlands Bijbelgenootschap Haarlem

Wie zingt er mee?

Het Regenboogkoor is dringend op zoek naar enthousiaste sopranen om de gelederen te komen versterken.

Repetities op woensdagavond. Informatie bij Jos Huisman huismus52@ziggo.nl
Het koor zingt in de viering van zondag 4 (Alleheiligen-Allerzielen, Hervormingsdag) en 25 november en 16 december a.s.
Op 16 december werkt het Regenboogkoor weer mee aan de Kerstsamenzang.

3 Oktober

Als geboren en getogen Leidse, heb ik de nodige herinneringen aan de viering van Leidens Ontzet. Toen ik een jaar of 5 oud was, gingen we rond 3 oktober met school naar de Lakenhal. Ik werd daar in een ouderwetse keuken gezet en mocht daar met mijn handen rondkijken. Ik herinner me nog altijd dat ik

verbaasd was over de enorme kookpannen die daar stonden.

Ook herinner ik me dat ik op die leeftijd met mijn ouders naar de optocht keek en bang was voor de grote trommels. Het geroffel klonk zo dichtbij, dat ik bang was dat de trommelaars met hun stokken op mijn hoofd zouden slaan. Een paar jaar later mocht het kinderkoor van de Regenboog meelopen in de optocht. Verkleed als bloemenmeisjes, deelden we bloemen uit aan het publiek.

Ook liep ik een aantal keer mee in de taptoe en waagde ik me regelmatig op de kermis. Zo als het een blinde betaamt, gaf ik de voorkeur aan attracties die hoog of hard gingen. Zo nam ik eens plaats in een bal die een eind omhoog getakeld werd, om daarna in een vrije val naar beneden te gaan. De bal bleef een tijdje hoog in de lucht, en ik voelde de warmte van de zon en luisterde naar het lawaai van de kermis, dat op die hoogte zo veel zachter klonk.

Ik bewaar ook goede herinneringen aan de vuurwerkshows die ik samen met mijn broer bezocht. Hoewel ik niets van het spektakel kon zien, kon ik de opgetogen sfeer voelen en het vuurwerk horen en ruiken. Dankzij de uitvoerige beschrijvingen van mijn broer, de oh's en ah's van het publiek en de uiteenlopende klanken van het vuurwerk, had ook ik een levendige ervaring van de show die zich voltrok.

Co heeft inmiddels ook wat 3-oktoberervaringen opgedaan. Aanvankelijk nam ik hem niet mee op 3 oktober zelf, omdat ik bang was dat het te druk zou zijn, of dat hij zich zou bezeren aan glasscherven. Wel kwam het een aantal keer voor dat ik op 2 oktober vanwege mijn werk in de stad moest zijn. Omdat de bussen dan al niet meer verder dan het station rijden, was het voor Co en mij een hele klus om onze weg naar het centrum te vinden. Tijdens één van die zoektochten belandden we in de tuin van Volkenkunde en een andere keer liep ik ineens op het kermisterrein met Co. Ondanks al die omzwervingen, obstakels en afleidingen, slaagde hij er altijd in om me te brengen waar ik wilde zijn.

Omdat Co het niet prettig vindt om alleen thuis te zijn en ik me zonder hem ook wel erg onthand voel, besloot ik hem afgelopen 3 oktober mee te nemen voor een rondje langs de kraampjes. We gingen 's morgens, om de grote drukte voor te zijn. Co, die al snel in de gaten had dat er iets bijzonders gaande was, liep enthousiast het Stationsplein over en volgde mijn moeder, die de route bepaalde. Hoewel de harde regen die uit de hemel kwam

voor de meeste mensen helemaal geen pretje was, was het voor Co en mij een zegen. Er waren veel minder mensen op de been. Co had alle ruimte om me te begeleiden en de gemeentereiniging een handje te helpen door zo nu en dan een weggegooid hapje van de straat op te rapen. Voor de kraampjes was het geen gedrang, zodat ik rustig kon kijken naar wat er te koop was.

Co's aanwezigheid zorgde er bovendien voor dat de mensen op plaatsen waar het wel druk was, afstand hielden. Als ik hem niet bij me heb, komt het nog wel eens voor dat er in het gedrang mensen tegen me aan botsen of duwen. Zodra mensen Co zagen, gaven ze ons zonder problemen de ruimte. Volgens mijn moeder kreeg hij heel wat bewonderende blikken toegeworpen. Toen het echt druk werd en de herrie toenam, keerden we nat, maar

tevreden huiswaarts. Mede dankzij de regen had ik een plezierige en Co vooral een smakelijke 3 oktober.

Corine Knoester

Leidens Ontzet 1574

Agenda

- Morgengebed: elke woensdag van 09.30 tot 09.45 uur;
- Inloop koffieochtend: elke woensdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Repetitie Regenboogkoor: elke woensdag van 20.00 tot 22.00 uur;
- Inzamelen oud papier, metaal en kleding: elke eerste donderdag van de maand van 09.00 tot 21.00 uur;
- Mothers Prayers: elke eerste vrijdag van de maand van 10.30 tot 12.00 uur;
- Regenboogdis: elke laatste vrijdag van de maand van 18.00 tot 20.00 uur;
- Regenboog open: elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur;
- Stiltecentrum open: elke werkdag van 10.00 tot 12.00 uur;

Oktober		
Zo 28	11.15-12.30 u	Spiritualiteit en vormen van gebed
November		
Zo 11	11.15-12.30 u	Spiritualiteit en vormen van gebed
Ma 12	20.00-22.00 u	Jong volwassenen
Wo 14	20.00 u	Poëzieavond
Zo 18	10.00-11.00u	Jongerenviering
December		
Zo 02	11.15-12.30 u	Gesprek op Zondag
Za 08		Oefenen kinderkerstfeest
Zo 09	11.15-12.30 u	Spiritualiteit en vormen van gebed
Ma 10	20.00-22.00 u	Jong volwassenen
Zo 16	10.00-11.00 u	Jongerenviering

